

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היוזמי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה

קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו

077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

הגאון רבי סרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכונת ה' ביב לתנובות ולהערות בכתובת טייל: 5740388@GMAIL.COM

דף ע' ע"א

נדון פעמיים למיתת בי"ד והרגוהו והחיוהו האם ימיתוהו פעם נוספת?

אם אינו ענין למזיד. ומפרשת הגמ' דלמזיד יש פסוק כל העושה בו מלאכה יומת, והקשו תוס' מה צריך לומר שלמזיד יש פסוק הלא לא יכול להיות שהפסוק מדבר במזיד שאי אפשר לחייב אדם אחד פעמים מיתה, ולכאורה יש נפק"מ באדם שנידון פעם אחת למיתת בי"ד עבור חילול שבת וברח והרג את הנפש, ושוב נדון למיתת בית דין עבור שפך דמים אחר כך. והרגוהו, והחיוהו, כדוגמת המעשה דרבי חנינא בר חמא במסכת ע"ז (דף י ע"ב), האם ימיתוהו שוב מחמת החטא השני, או שמא הריגת בי"ד בפעם הראשונה כיפרה לו על ב' העונות, ומהתוס' שלא יהרגוהו שנית. והנה מצאנו במדרש (ואתחנן) שלעתיד לבא אם אדם נתחייב ב' מיתות יקום לתחיה ושוב ימיתוהו, ואם כן לכאורה לפי דברי המדרש נפ"מ בדברי הגמרא שחייב מיתות הרבה וימיתוהו שנית. ויעוין במהרי"ל דיוסקין (קונטרס אחרון סימן רנג) שדן לגבי מי שנתחייב מיתה ואח"כ עשה איזו ענין שנתחייב אותה המיתה וממון, אי אמרינן קם ליה בדרבה מיניה או נימא דכבר נתחייב באותה מיתה. וקצת משמע שס"ל שאם היה חייב שתי מיתות, והמיתות ושוב קם לתחיה לא חייב נהרג שנית, שאם כן לכאורה ודאי שיש גם על המעשה השני פטור של קם ליה בדרבה מיניה.

האם יכול להביא חטאת שאינה שווה פרוטה?

ומאי יומת יומת בממון. שעליו להביא חטאות רבות העולות ממון רב. ולא לחנם נקראו המעות דמים כמבואר בספרא

(ויקרא י"ט מא) שלא תעמוד על דם רעך נאמר גם על היודע עדות ממון לחבירו ואינו מעיד. ומבואר בגמ' ע"א סנהדרין דבא במחותרת הותר דמו משום שבעה"ב לא יוותר על ממון דחזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממון, ובאילת השחר מסתפק אם חטאת יוכל להביא שאינה שווה ממון דהא אמרינן יומת בממון ומבואר דבקרוב כלול שיפסיד ממון.

ע' ע"ב

אם אינו מתבונן במה שלומד עלול לחטוא ולחלל שבת!

אמר רבא קצר וטחן כו'. התוס' בריש הפרק (דף ס"ז ב') פירשו שהכל היה בשבת אחת, והנה הדבר קצת משונה שבאותו שבת בתחלה שכח את המלאכות וזכר ששבת, וזמן מה אח"כ נתהפכה ידיעתו. ולכאוי גם אם אירע כן אינו שגגה אלא קרוב למזיד ששוכח מה שידע לפני רגע. והנה ודאי שייך שאדם לא יודע מלאכות שבת ואפי' מי שלומד הלכות שבת אם אינו מתבונן עלול לחטוא, ובעל חיי אדם כתב בהקדמת ספרו זכרו תורת משה, שראה אדם טוה בשבת, ושאלו אם למד הלכות שבת, והשיב שלומד משניות, ואמר לו הרי כתוב שם הטוה, והשיב שלא שם אל לבו בשעת הלימוד מה מותר ומה אסור לעשות ולא הבין שמה שעושה זה מלאכת טויה. ולכן אין להתפלל שבתחילה ידע שהמלאכה אסורה, ועל מלאכה שניה לא ידע ואיפכא, אבל הפלא הוא ששכח לפתע את השבת (אילת השחר).

הטעם שסופר גם הימים וגם השבועות

משום דתרי קראי כתיבי, חד קרא על שבועות כדכתיב (דברים טז ט) "שבעה שבועות תספור לך" וכן כתיב (ויקרא כג טו) "וספרתם לכם שבע שבתות תמימות", משמע שבועות, ואידך קרא כתיב (ויקרא כג טז) "תספרו חמישים יום" משמע שצריך לספור הימים ולכן סופרים הימים והשבועות (מנחות סו, א).

טעם אחר: בתורה מצינו שבעה סוגי טומאה נדה, זיבה, יולדת, טומאת מות, נגעי הגוף, נגעי בתים, נגעי בגדים, ובשביל ליטהר מכל אחד מהם צריך שבעה ימי טהרה, והיות שבני ישראל היו טמאים במצרים בכל הטומאות הללו חייבים היו שבע שבועות של טהרה (ילקוט יצחק מצוה שז אות ז).

טעם אחר: כנגד התורה שנחלקה לשבעה תורה, נביאים, כתובים, משנה, תוספתא, תלמוד, אגדה (שם אות ח).

אמירת תפילות אחר הספירה "הרחמן", מזמור "אלוהים יחננו", "אנא בכוח", "וריונו של עולם" "הרחמן": אומרים "הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש

למקומה" אחר הספירה (אבודרהם ספירת העומר), **והטעם:** כיון שחיוב הספירה הוא מדרבנן לפי שאין לנו היום הקרבת העומר, לכן אנו מתפללים שיבנה בית המקדש במהרה, ונקיים מצות הקרבת העומר כתיקונה (לבוש תפס א).

טעם אחר: מתפללים שיבנה בית המקדש ונקיים את מצוות ספירת העומר מן התורה ולא כמו שהיא עתה מדרבנן זכר למקדש (לבוש שם).

"מזמור אלוהים יחננו" (תהילים סז)

אומרים מזמור זה (משנ"ב תפס ס"ק ו), **והטעם:** לפי שיש בו מ"ט תיבות כמספר הימים שסופרים בו העומר חוץ מהפסוק הראשון שהוא פתיחת המזמור, **ועוד** שיש בו שבע פסוקים חוץ מהפסוק הראשון שהם כנגד ז' שבועות של ספירת העומר (ערוה"ש תפס ה).

עמידה בברכות ובספירה (שו"ע תפס א)

מצוה לכתחילה לספור במעומד, (חיי אדם כלל קלא ד), **והטעם:** ככל ברכות המצווה דצריך לכתחילה לברך בעמידה (שעה"צ שם בשם הטור וב"י ס"ח).

טעם אחר: כדילפינן מהפסוק (דברים טז ט) "בקמה תחל לספור" אל תקרא בקמה אלא בקומה (רא"ש פסחים פ"י סו"ס מא, ט"ז תפס ס"ק ב).

טעם אחר: משום שהוקש ספירה העומר לקצירת העומר, מה קצירת העומר במעומד אף ברכה במעומד (שבלי הלקט רלד).

טעם אחר: והוא על פי הזוהר בפרשת תצוה (דף תסג) דספירה ענין גדול כתפילת שמו"ע ולכן צריך לברך בעמידה כשמו"ע (ערוה"ש תפס).

טעם אחר: משום דהוי עדות שמעדים שכך וכך העומר, ובעדות צריך לעמוד (יפה לב סימן תפס ס"ק ב בשם ספר אמרי נועם בפרשת אמור).

רמז לעמידה בשעת הספירה: דכתיב (משלי יט כא) "עצת ה' היא תקום", עצת ר"ת עומר ציצת תפילין "היא תעמוד" בזה תעמוד (הגהו"ת מוה"א אזולאי תפס ב).

וצריך לעמוד משעה שמתחיל הברכה (משנ"ב תפס ס"ק ו), **ספר במיושב יצא** (משנ"ב תפס ס"ק ו).

מברך תחילה "ברוך אתה אשקב"ו על ספירת העומר", **והטעם:** בברכה, כשאר מצות שמברך עליהם (לבוש תפס א).

סופר הימים תחילה ואחר כך השבועות כיצד יום א' אומר, "היום יום אחד בעומר", עד ז' ביום השביעי אומר "היום שבעה ימים שהם שבוע אחד בעומר", ביום השמיני אומר "היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד בעומר" על דרך זה וכן הלאה.

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

שלום בן גילה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות *6527

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היומי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה

קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו

0722-148184-148184 077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שלישיא - רב שכון ה' ביב לתנכות ולהערות בכתובת טייל: 5740398@GMAIL.COM

ע"א ע"א

חולה הצריך לאכול מאכלות אסורות היאכל חצי שיעור מכמה מינים?

אכל חלב דם. שאלה. חולה שיש בו סכנה המאושפז בבית חולים של נכרים ולצורך פיקוח נפש חייב לאכול בשר, ועומדות לפניו שתי אפשרויות, או לאכול כזית בשר נבילה, או לאכול חצי זית בשר חזיר וחצי זית דג טמא, מה עדיף? תשובה. יעוין במסכת מנחות (דף סג ע"ב) שמשמע שעדיף לעבור על איסור אחד פעמים הרבה, ולא לעבור על הרבה איסורים שונים, ולפי זה היה מקום לומר שעדיף לאכול את הכזית בשר נבילה ולא לעבור על שני איסור תורה שונים של חצי שיעור. אולם נראה שעדיף שיאכל חצי זית דג וחצי זית בשר, דעדיף לעבור פעמים על חצי שיעור של איסור, ולא יעבור על שיעור שלם של מלקות. וכמו שמצינו בשערי תשובה (לרבינו יונה בשער השלישי) שמנה את חומרת האיסורים לפי חומרת העונש, וכיון שרק בשיעור שלם יש עונש מלקות מסתבר שעדיף לעבור על חצאי שיעורים ולא על שיעור שלם של איסור אחד.

אולם יש להסתפק באופן כזה שאם יאכל בשר ודג יצטרך לאכול יותר מחצי שיעור בשר ויותר מחצי זית דג, ואם יאכל מהנבילה יאכל רק כזית, שבוזה יתכן שעדיף לאכול את הכזית האחד, ולא לאכול יותר מכזית של איסור, ובמיוחד כשהוא יאכל שני איסורים שונים. ולכאורה לפי מה שכתב המשנ"ב (סימן שכח ס"ק לט) בשם הר"ן שעדיף איסור חמור אחד ולא לעבור על הרבה איסורים קלים, יתכן שה"ה כאן עדיף לעבור על איסור חמור אחד של כזית בשר נבילה, ולא על שני איסורים שביחד יאכל יותר מכזית.

עניינא דיומא – ספירת העומר פרק מב' מתוך גיליון "לב המועדים" (- ניתן לקבל במייל lev17382@gmail.com)

עולם ואין הפרסום ראוי לזה, אבל עכשיו כבר רגילים לאומרו באימה ובהתפעלות הנפש (ערוה"ש תפט י).

בדיני קדימה ספירת העומר לקידוש לבנה

הטעם שספירת העומר לפני קידוש לבנה

משום שספירת העומר לחלק מהפוסקים חיובה מדאורייתא, וגם לסוברים שחיובה מדרבנן על כל פנים יש לה עיקר מהתורה, **טעם אחר:** לפי שספירת העומר היא מצות הכרחי משא"כ קידוש לבנה שמתחייב בה רק כשרואה את הלבנה ונהנה לאורה (שו"ת להורות נתן ח"א סימן כז).

"אנא בכוח" (יסוד ושורש העבודה שער ט פרק ח) "ורבונו של עולם" הטעם שאומרים "אנא בכוח" ו"ורבונו של עולם" לטהרת הנפש (שו"ע הרב תפט יא).

טעם אחר שאומרים "אנא בכוח": לפי שב"אנא בכוח" יש ז' פסוקים כנגד שבעה שבועות של ספירת העומר (ספר הזיכרון לר' יצחק ניסים כרך עמוד קנב הערה 7).

הטעם לנוהגים שלא לומר "ורבונו של עולם": ה"ל הערוך השולחן יש שאומרים תחינה ומרבים בעניינים המוסתרים ורבים התרעמו על זה מפני שהם דברים העומדים ברומו של

יש שכתבו: דמעיקר הדין קידוש לבנה קודמת לספירת העומר, אלא שיש לחשוש שאחר קידוש לבנה יתפזרו חלק מהאנשים לפי שקידוש לבנה נאמרת מתחת כיפת השמים ויהיה טורח לקבצם, ומלבד ההפסד של ספירה בציבור משום רוב עם, יש חשש שישכחו לספור, ולכן סופרים לפני קידוש לבנה.

דקדוקי הספירה

"היום": ולא יאמר שהיום דמשמע שהוא נתינת טעם למה שלמעלה הימנה, כלומר שהיום כך וכך לעומר והיה בשמעו שבפרט היום הזה לעולם הוא כך וכך לעומר ואין זה אמת, ולכן יאמר היום כלומר שמברך ברוך אתה על ספירת העומר ואחרי שברכתי היום אני סופר שהיום כך וכך לעומר (ערוה"ש תפט).

"יום אחד": הטעם שאין אומרים "היום יום ראשון בעומר": בכדי להוציא מלבן של צדוקים שאמרו שצריך לספור ממחרת השבת היינו מיום ראשון שאחרי שבת לכן אומרים היום יום אחד ולא היום יום ראשון, ועוד שראשון שייך אם יאמר ביום של אח"כ יום שני יום שלישי, אבל בספירת העומר מונים היום שני ימים היום שלושה ימים וגם יום ראשון בכלל בזה לא מתאים שם ראשון אלא אחד (פרדס יוסף פרשת אמור יג טו).

"אחד ועשירים": לעולם יאמר המועט תחילה כגון אחד ועשירים יום וכן עד עשרה אומרים יום ומאחד עשרה אומרים ימים, והטעם: דהוי לשון צחות לשון הקודש (באר היטב תפט ט).

"שבעה אחד" "שני שבועות" לשון זכר ולא שבוע אחת לשון נקבה, דשבוע לשון זכר הוא כדכתיב "שבעה שבועות" (מג"א תפט ס"ק ה, באה"א שם ט).

"שבועות": יש לומר את השין של שבועות בקמץ ולא בשוא, והטעם: לפי שבשוא משמע מלשון שבועה ולא מלשון שבועות (אחרונים).

"לעומר" או "בעומר"

נחלקו הפוסקים האם יש לומר "לעומר" או "בעומר",

"בעומר" ברמ"א כתוב לומר "בעומר" עם ב' וכן כתב הט"ז (תפט ג) דמנהגינו לומר "בעומר" אע"פ שבר"ן נזכר לומר לעומר. **וכן מנהג הגר"א** (מעשה רב אות סט) לומר בעומר וכן נהג החזו"א (דינים והנהגות פרק יז אות מ).
"לעומר" אמנם הפרי מגדים (בא"א ס"ק ה) כתב דמנהגינו לומר "לעומר" עם ל' וכן גירסת הארי ז"ל לומר "לעומר".

כתב המשנ"ב דדבר זה אינו אלא לכתחילה ודי לבאר שהוא מונה מיום שהקריבו את העומר והלאה ואם לא אמר אלא היום כך וכך נמי יצא (משנ"ב תפט ס"ק כא).

הטעמים לסוברים שאומרים "בעומר" ולא "לעומר"

לפי שביום הראשון שמונים בליל ט"ז הכוונה בספירה במנין ימי העומר אשר יביאו מחר ביום הט"ז וכן בשאר הימים הכוונה לימי העומר של מחרת משא"כ שאומרים לעומר משמע היו כך וכך לעומר למה שהיה כבר בעומר וא"א לפרשו בט"ז שבו שבעומר משמע בתוך משא"כ בלמד משמע לשעבר.

הטעם לאומרים "לעומר" ולא "בעומר"

לפי דמילת לעומר משמע שהוא ליום העומר כך וכך ימים, משא"כ בעומר משמע שעכשיו הוא זמן העומר ואינו שזמן העומר הוא רק יום אחד בט"ז בניסן (ספר מצות העומר סימן ז).

ולדינא: יש שכתבו שנכון לומר ששניהם היום יום אחד לעומר, ושוב לחזור ולומר היום יום אחד בעומר, ואם חזור רק המילה לעומר אינו כלום (ספר אורחות רבינו ח"ב עוד צג בשם הגרי"י קניבסקי זצ"ל).

הרגיל לומר בעומר ואמר לעומר יצא לפי שאין זה לעיכובא אלא שנהגו כך כדי לבאר יפה בספירת העומר לאיזה דבר ספרו ואין זה מעכב כלל (שו"ע הרב תפט סעיף ז).

סופר בכל לשון שמבין: יוצא ידי חובה בכל לשון שמבין (שו"ע הרב תפט סעיף ז).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

מירב בת חביבה בתושה"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות *6527

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היומיומי ש"ע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה

קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו

077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכונת חי' ביב לתנובות ולהערות בכתובת טייל: 5740398@GMAIL.COM

ע"ב ע"ב

למה בעבודה זרה נאמר יהרג ואל יעבור הלא יכול לחשוב לשמים?

הרי לבו לשמים. ופרש"י ומה חיוב יש כאן, אפי' ידע שהוא בית ע"ז והשתחוה בו לשמים אין חיוב כאן. יל"ע לפי"ז למה בע"ז נאמר דין יהרג ואל יעבור, הרי לעולם יכול לחשוב לשמים, ותוס' להלן הקשו אמאי יהרג, הרי זה מיראה וקשיא לרבא, ולכאוי' גם לאביי קשה דהרי יכול לחשוב לשמים.

ועיין ר"ן בסנהדרין (דף ס"א ב') שפירש דאחי"נ דאין דין יהרג ואל יעבור אלא כשאומר בפיו אלי אתה, ולפי"ז בההוא מעשה דחנה ושבעת בניה (תנא דבי אליהו פ"ל) צ"ל שאמר להם לומר אלי אתה דבלא זה אין דין יהרג ואל יעבור. ואפשר לומר דשאני התם שהיה שעת השמד שצריך למסור נפשו אפי' אערקתא דמסאנא, אבל אינו נראה, דבמדרש משמע שהאיסור הוא משום עבודה זרה (אילת השחר).

עניינא דיומא – ספירת העומר פרק מג' מתוך גיליון "לב המועדים" (- ניתן לקבל במייל lev17382@gmail.com)

עשית מלאכה

נאמר שבע שבתות דכתיב (ויקרא שם) "וספרתם לכם שבע שבתות" מה שנת השמיטה אסורה במלאכה אף זמן ספירת העומר היינו אחר שקיעת החמה אסור במלאכה (טור תצג א).

נפק"מ בין הטעמים אם מותר בעשיית מלאכה אחר שספר לטעם א' אסור במלאכה, לטעם ב' שהשביתה קשורה למצווה אחר שספר מותר במלאכה (משנ"ב תצג ס"ק יט).

נהגו הנשים וה"ה אנשים לא לעשות מלאכה מפסח ועד עצרת משקיעת החמה ואילך (שו"ע תצג ד, משנ"ב שם ס"ק יח). והטעם: משום שי"ב זוגות תלמידי רבי עקיבא שמתו סמוך לשקיעה ונקברו אחר השקיעה והיו העם בטילים ממלאכה ולכן נהגו גם בדורות הבאים לאות אבל על מותם (טור תצג, ד).

טעם אחר: לפי שהוא זמן שסופרים בו את העומר וכותיב (ויקרא כג טו) "שבע שבתות" מלשון שבת ובשמיטה ג"כ

נפק"מ נוספת אחר ל"ג בעומר, לטעם הראשון צריך לשבות ממלאכה רק בל"ג ימי אבלות, ולטעם ב' כל ימי הספירה.

טעם אחר: זכר לנשים צדקניות שהיו באותו דור שקדמו אצל אותם התלמידים לכבדן ולהתעסק בהם לפיכך נהגו שלא לעשות מלאכה באותו העת כי הנשים זריזות במידה זו שטיפלו במתים לתקן מה שגרמו מיתה לבעלים (הגהו"ת מוהר"א אזולאי תצג ח, בשם ספר התניא).

טעם אחר: על פי הרמב"ן (ויקרא כג לו) שכתב שימים אלו הם דוגמת חול המועד כי חג השבועות הוא דוגמת שמיני עצרת דחג הפסח ולזכר זה עשו חכמים לאיסור מלאכה בלילה (יעב"ץ בספרו מור וקציעה).

טעם אחר: עשו הכר להימנע ממלאכה בזמן הספירה ומתוך כך זוכרים ונותנים לב לקיים מצות ספירה העומר (מור וקציעה תצג).

טעם אחר: זכר לקצירת העומר כשם שקצירת העומר היתה באסיפת עם ששבתו ממלאכה ובאו בתחילת ליל

ששה עשר בניסן לעמוד על הקצירה כדי לפרסם הנס, דומה לזה אנו עושים בכל לילה מימי הספירה שמתבטלים ממלאכתם ובאים לספירת העומר (שו"ת מהר"ש לבית הלוי ס ו).

איסור מלאכה במה: הנשים שמנהגן לא לעשות מלאכה משקיעת החמה והילך איסור מלאכה רק בדבר שיש בו שיהוי זמן, כגון תפירה בגדים וכו' אבל שטיפת כלים וקיפול כביסה וכדומה מותר (הגרשז"א, בהליכות שלמה ספירת העומר פרק יא יג) והוסיף בדבר הלכה (שם יט) ואף ראוי שיעסקו במלאכות המותרות לפי שהבטלה מביאה לידי שעמום.

לדינא: כתב החק יעקב (תצג ס"ק יב) ולא ראיתי שנוהרים בזה לא אנשים ולא הנשים.

בבית הגרשז"א לא נמנעו הנשים מעשיית מלאכה כלל (הליכות שלמה ספירת העומר פרק יא אורחות הלכה הערה 50).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

מירב בת חביבה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היומי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה

קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו

077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכון חי' ביב לתנבות ולהערות בכתובת טייל: 5740398@GMAIL.COM

ע"ג ע"א

האם מותר לבלוע רוק ביום הכיפורים?

ה"ד דסבור רוק הוא ובלעו. ומבואר מלשון הגמ' דבבליעת רוק לא נחשב אכילה כלל ולכן לא נחשב נתכוין לאכול כלל ופטור אף לאביי. ומזה הוכיחו דמותר לבלוע רוק ביוה"כ שכבר דנו בזה הפוסקים, דאע"ג דאף אכילה שלא כדרכו אסור ביוכ"פ עכ"פ מדרבנן, מ"מ הלא מלשון הגמ' מבואר דאין על זה שם אכילה כלל, וא"כ שרי, ואמנם ברור דאין הנדון אלא לרוק שבפיו, ולא ברוק שעל השולחן דבזה הוי כאכילה גמורה, וכוונת הגמ' בסבור שעומד לו רוק בפיו ונתברר דהיה לו חלב בפיו ואכלו, ואמנם ברוק שאחר האכילה מיד, ויש לו את טעם האוכל יש לומר דאה"י דאסור לבלועו (הערות במס' שבת).

עניינא דיומא – ספירת העומר פרק מד' מתוך גיליון "לב המועדים" (- ניתן לקבל במייל lev17382@gmail.com)

קודם בין השמשות שרי לומר המנין, והטעם: משום שאינו זמן ספירה (שו"ע תפ"ד).

בדינים המצויים בספירת העומר (טושו"ע תפ"ט)

שכח ולא ספר בלילה

יספור ביום בלי ברכה (שו"ע תפ"ז), **והטעם שסופר ביום:** כדעת הרבה פוסקים שסוברים דבדיעבד הספירה ביום עולה למנין ספירה (משנ"ב שם ס"ק לג), **והטעם שסופר בלא ברכה:** משום שיש לחוש לסוברים שאין זמן ספירה אלא בלילה וכשמברך ביום הוי ברכה לבטלה, **ומכאן והילך** מברך עם ברכה דלא הוי כדילג יום אחד (משנ"ב תפ"ט ס"ק לב).

שכח לברך באחד מהימים

סופר בשאר הימים בלי ברכה (שו"ע תפ"ח) **וה"ה נודע לו שאתמול טעה במנין** וספר ספירה אחרת דינו שסופר מכאן והילך בלא ברכה (משנ"ב תפ"ט ס"ק לד).

שואל את חבריו

השואל את חבריו בין השמשות וכל שכן אחר צאת הכוכבים כמה ימי הספירה בזה הלילה, יאמר לו אתמול היה כך וכך, **והטעם:** משום שאם יאמר לו היום כך וכך שוב אינו יכול לחזור ולמנות עם ברכה (שו"ע תפ"ד, משנ"ב שם ס"ק יט).

עוד עצה שיכון בפירוש שלא לצאת בזה ידי הספירה (משנ"ב שם ס"ק יט),

עצה נוספת שלא יאמר לו היום (ע"פ המשנ"ב שם ס"ק כ), **והטעם:** משום שעיקר מצות הספירה היא שיאמר היום ומבואר בשו"ע הרב (תפ"ז סעיף ז) כיון שאמר כך וכל ימים הרי לא ספר את עצם היום הזה שהוא עומד בו והתורה אמרה "תספרו חמישים יום" דהיינו שתספרו היום עצמו שיאמר היום כך וכך.

ואם שאלו כשהגיע לשבועות יאמר היום כך וכך בלי שיאמר מנין השבועות, וחוזר וסופר עם ברכה (משנ"ב תפ"ט ס"ק כב).

והטעם שסופר, דסוברים כדעת הרבה פוסקים דאין ספירת הימים מעכבים זה את זה וכל יומא ויומא הוי מצווה בפני עצמה (משנ"ב תפט ס"ק לו).

והטעם שמברך בלא ברכה, לפי שחוששים לסוברים שספירת העומר "שבע שבתות תמימות" בעינן וליכא, דחסר יומא. **לדינא** ונכון הדבר שישמע הברכה מהשי"ץ או מאחד המתפללים ויענה אמן בכוונה שיצא ידי חובתו עימהם (משנ"ב תפט ס"ק לו).

מסופק אם דלג יום אחד

דינו שסופר בשאר הימים עם ברכה (שו"ע תפט ח), **והטעם**: לפי דהוי ספק ספיקא ספק אם שכח או לא שכח, ואם תרצה לומר ששכח דילמא הדין כפוסקים שסוברים דכל יום הוא מצווה בפני עצמו (משנ"ב תפט ס"ק לח).

טעה בימים ולא טעה בשבועות או שטעה בשבועות ולא טעה בימים

לכתחילה צריך לחזור ולברך שוב באותו היום עם ברכה, ואף אם אינו חזר ובירך ממשיך לספור שאר הימים עם ברכה (משנ"ב תפט ס"ק לח).

טעה בספירה ואמר במקום ארבע חמשה

דינו: אם נזכר מיד יכול לתקן ולספור מיד, ומהו נזכר מיד, דעת הגר"ז כל עוד עוסק בענין הספירה ולא הפסיק בדבר אחר, ודעת המשנ"ב דווקא בתוכ"ד, ואם הפסיק בדיבור הפסיד הברכה וחוזר וסופר שוב (משנ"ב תפט ס"ק לב).

לא יודע המנין

אם לא יודע חשבון הספירה ופתח על דעת שישמע מחבריו ושתק עד ששמע מחבריו וסיים כמהו יצא ידי חובה, **והטעם**: משום דאיכה סיום ופתיחה (שו"ע תפט ו).

פתח אדעתה דארבעה והיום חמשה

פתח ואמר "ברוך אתה" על דעת ארבעה והוא סבור שהם ארבע, ונזכר וסיים חמשה והם חמשה אינו חוזר ומברך (שו"ע תפט ו), **והטעם**: דמ"מ ספר כדין (משנ"ב תפט ס"ק לב).

ספר הספירה כהוגן וסבר שטעה

וחזר בו בתוך כדי דיבור וספר שלא כהוגן, דינו מסתבר שיצא ידי חובה בספירה ראשונה, **והטעם**: לפי שהחזרה היתה בטעות (הגרשז"א, בהליכות שלמה ספירת העומר פרק יא ה דבר הלכה ז).

איחר זמן תפילת ערבית והגיע שהציבור מתחילים לספור ולא ימצא אחר כך ציבור אף דלכתחילה בעינן להקדים תפילת ערבית לספירת העומר מדין תדיר ושאינו תדיר מ"מ נראה שיספור עם הציבור ואחר כך יתפלל, **והטעם**: לפי שספירה ברוב עם עדיף מתדיר (מנחת יצחק).

אמר ארבעים חסר אחד

אמר ארבעים חסר אחד יצא לפי שמצאנו במנין שמונים כן בתורה לגבי מלקות ודווקא חסר אחד אבל ארבעים חסר שתיים לא יצא ידי חובה (משנ"ב תפט ס"ק יא).

אמר ביום אחרון של הספירה היום יום אחרון

לספירה לא יצא, **והטעם**: לפי שאין ניכר בדיבורו מספר היום שהרי לא אמר מנין הספירה (הגרשז"א סידור פסח כהלכתו ח"ב פרק יא הערה כא, שו"ת פרי יצחק סימן ז).

ששה ועוד שלוש

אמר ששה ימים ועוד שלוש נראה דלא יצא ידי חובה, **והטעם**: לפי שלא אמר מנין של הספירה בפירוש (הגרשז"א, בהליכות שלמה ספירת העומר פרק יא ד).

יודע שיפסיד יום או ימים

גם אם יודע שבודאי יפסיד יום צריך לספור (הגרשז"א, בהליכות שלמה ספירת העומר פרק יא, ט), **והטעם דאין חשש למכניס עצמו לברכה לבטלה** לסוברים דאם חסר יום אחד נחשב כל הברכות כברכות לבטלה, לפי שהיום עושה מה שמוטל עליו (דבר הלכה שם יג).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

מירב בת חביבה בתושה"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היוזמי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה

קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו

077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכון ה' ביב לתנובות ולהערות בכתובת טייל: 5740396@GMAIL.COM

חביתא – חייב משום שבע חטאות. תנורא – חייב משום שמונה חטאות. אמר אביי: האי מאן דעבד חלתא – חייב אחת עשרה חטאות. ואי חייטיה לפומיה – חייב שלושה עשרה חטאות".

ולכאורה יש להעיר, מפני מה טרחה הגמרא למצוא מעשה אחד הכולל כמה שיותר חיובי חטאות?

מכאן היה מוכיח הגאון רבי מרדכי צוקרמן זצ"ל, שחז"ל רצו לרמוז לנו כי בהיעדר העיון והדקדוק אחר המעשה, יתכן שבפעולה זו יתחייב האדם כמה חטאות!

מעשה הנעשה מתוך בהילות עלול להשית על האדם כמה וחכמה חטאות!

גם מעשה טוב לא יעשה בחפזון!

וכשם שמעשה הנעשה מתוך בהלה גורם הוא להפסד גדול, כך לאידיך גיסא – גם מעשה טוב אם הוא נעשה מתוך התבוננות וישוב הדעת – טמון בצדו רווח גדול.

וכלשון החיי אדם זצ"ל שכתב (כלל ס"ח אות כ"ה): "כשירצה לעשות איזו מצוה, לא יעשה אותה בחפזון ובפתאום, רק שישמור וימתין... ויתיישב בדבר היטב איך יעשה" (מידות דיליה).

ע"ד א'

מה עושים בשבת אם נפל זבוב בתוך המשקה?

היו לפנינו שני מיני אוכלין כו'. הט"ז בסי' ש"ט ס"ק י"ג כתב דאם יש זבוב בתוך המשקה שלו, יוציא את הזבוב עם מעט משקה, ובכהאי גוונא ליכא איסור ברירה, כיון שהפסולת עדיין מעורב עם אוכל, ולא הוציא את הפסולת לחוד. ולכאורה דבריו צריכים ביאור, דנכון דמשום הזבוב שהוציא אין איסור, אבל הרי המשקה הנשאר נתברר לגמרי, ואם כן מה מהני שלקח עם הזבוב מעט משקה, מכל מקום הרי האוכל הנשאר נתברר לגמרי. ונראה דסברת הט"ז, דגדר האיסור במלאכת בורר הוא הוצאת הפסולת, ולא תיקון המאכל. וממילא כל זמן שלא הוציאו לגמרי אין בזה איסור, ולא איכפת לן במה שנתברר המשקה (מנחת חיים).

עד ע"ב

לשם מה טרחה הגמ' למצוא מעשה אחד הכולל י"ג חיובי חטאות?

חייב משום שמונה חטאות. דבר נורא למדנו מהגמרא כאן חז"ל נקטו דוגמאות שונות, היאך עלול אדם להתחייב במעשה אחד של חילול שבת במספר רב עד שלוש עשרה חטאות! וכך לשון הגמ' שם: "אמר רבא: האי מאן דעבד

עניינא דיומא – ספירת העומר פרק מה' מתוך גיליון "לב המועדים" (- ניתן לקבל במייל lev17382@gmail.com)

בענייני הספירה

הטעם שלא מתחילים לספור ביום א': לפי שיום זה מיוחד כולו ליציאת מצרים ולא רצו לערבב שום שמחה עם שמחת יציאת מצרים.

הטעם שאין סופרים ליום ב' של פסח: לפי שאין זה ראוי לספור ליום זה ולכן סופרים לקרבן שהוא אמונה שהקב"ה רוצה שנחיה ומחדש לנו כל שנה את העומר שזה התבואה בכדי שנוכל להתקיים.

תפילות בשבתות של ימי הספירה

אב הרחמים

בכל שבתות השנה, לפני תפילת מוסף, מנהגינו לומר "אב הרחמים", פרט לשבתות שמברכים בהם את החודש, או שחלו בימים שבחול אין אומרים בהם תחנון, או כשיש ברית מילה בבית הכנסת. אפילו הכי בשבתות שבין פסח לשבועות אומרים "אב הרחמים" (ספר המנהגים במנהגים שבין פסח לעצרת, שו"ע רפד ז, ומשנ"ב רפד ס"ק יח).

והטעם: לפי שבימי אלו היו צרות רבות לישראל ונחרבו כמה קהילות קודש (פרי מגדים רפד, משנ"ב שם ס"ק יח).

טעם אחר: כדי להזכיר נשמות תלמידי רבי עקיבא שנפטרו בזמן הזה (לבוש תצג ד).

שבת מברכים של חודש אייר, יש שנהגו לאומרו בשבת זו, ומנהג הגר"א שגם בשבת זו אין אומרים אב הרחמים (מעשה רב עח קלח).

הטעם שמתחילים הספירה ביו"ט שני [לבני חוצה לארץ] ולא חוששים לזילותא של יו"ט שני שיאמרו שהוא חול המועד דהרי מטעם זה לא מברכים על הסוכה ביום השמיני [לבני חוצה לארץ] שחוששים שיאמרו שהוא שביעי ולא שמיני (כסף משנה פרק ו הלכה ג' בהלכות סוכה).

שאני התם בשמיני עצרת שברך על הכוס ואומר "את יום השמיני חג העצרת הזה" ואם יברך גם על הסוכה יהיה תרתי דסתרי מה שאין כן הכא (שם).

טעם אחר: כיון שהיום בקיאים בקביעות הירח א"כ מדינא לא צריך לישב בסוכה ביום השמיני, לכן אין מברכים מטעם דחישנין, משא"כ בספירת העומר דמדינא צריך לספור לכן מברכים ולא חוששים (שם).

טעם אחר: דבסוכה אתי לזלזולי כיון שמברך "לישב בסוכה" יגידו שהוא יום השביעי, משא"כ בספירת העומר לא חוששים דאתי לזלזולי לומר שהוא חול המועד ולעשות בו מלאכה משום שעדין לא הבדיל מיו"ט ראשון, ועמד באיסרו הראשון כל זמן שלא הבדיל, ולא חוששים שמא יבוא להבדיל (חק יעקב תפט ב).

הטעם שאין מונים את ימים שנשארו

לפי שאנו חפצים להגיע ליום הזה ולכן אין אנו רוצים להגיד את הימים המרובים שמחכים לנו עד שנגיע אלא אומרים כמה נשאר,

הטעם שבסוף ימי הספירה לא סופרים כמה נשאר: לפי שלא רצו לשנות את נוסח הברכה.

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

מירב בת חביבה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היומי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה

קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו

077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכון ה' ביב לתנובות ולהערות בכתובת טייל: 5740398@GMAIL.COM

עה ע"א

השוחט הוא היצר הרע וצובע הוא את העבירה למצוה!

שוחט חייב משום צובע. על מנת לעמוד מעט על דרכיו העקלקלות של היצר הרע בזה, נביא דבר נפלא מאת הגאון רבי חיים ברים זצ"ל על פי הידוע בשם הבעל שם טוב זצ"ל: איתא בגמרא במסכת שבת (דף עה.) ששוחט חייב משום צובע. וביאר הבעל שם טוב זצ"ל ד"שוחט" קאי על היצר הרע כי הוא השוחט דכולי עלמא...

ואם רוצים אנו לדעת משום מאי יתחייב בדינו לעתיד לבוא – כי הלוא לכאורה מלאך הוא ועשה את שליחותו של הקב"ה – לנסות את האדם בדרכיו ומעשיו. על זה בא התיורף: אכן היצר הרע נשלח להסית את האדם לעבירה, אלא שידוע הינו שלא ישמעו לו לעבור עבירה בשאט נפש, על כן "צובע" הוא את העבירה למצוה, ומדמה לו לאדם שאם יעשה כך "למצוה יחשב לו"... וזהו שאמרו בגמרא "שוחט משום מאי חייב? משום צובע"!

והוסיף על זה הגאון רבי חיים ברים זצ"ל, כן הוא גם במצות אהבת ישראל- היצר הרע "צובע" את האיסור של שנאת חנם ומבלבל את האדם שלמצוה יחשב לו, ומדמה לו שאין כאן "שנאת חנם", והוא יצבע לו את האיסור והמחלוקת כאילו אין כאן שום עבירה, אלא להיפך – מדובר במצות "מחלוקת לשם שמים" או "שנאת הרשעים" שהיא מותרת. וזו חובתו של האדם לשקול היטב במאזני שכלו את אשר לפניו אם באמת מצוה היא שהתגלגלה לפתחו (מידות דיליה).

לימוד חוכמות חיצוניות שיסייעו לו בקיום המצות ולימוד התורה!

כל היודע לחשוב במזלות. בגמ' בשבת (ע"ה ע"א) איתא, כל היודע לחשוב בתקופות ומזלות ואינו חושב עליו הכתוב אומר (ישעיהו ה' י"ב) ואל פועל ה' לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו.

והרמב"ם בהלכות יסודי התורה (פ"ד הי"ב) אחרי שהאריך לבאר כל חכמת הטבע כתב, בזמן שהאדם מתבונן בדברים הללו וכו' ויראה חכמתו של הקדוש ברוך הוא בכל היצורים וכל הברואים מוסיף אהבה למקום, ותצמא נפשו ויכמה בשרו לאהוב המקום ברוך הוא ויירא ויפחד משפלותו ודלותו וכו', וימצא עצמו שהוא ככלי מלא בושה וכלימה ריק וחסר. והחזה"ל בשער הבחינה האריך בזה בחובת ההתבוננות בבריאה, והתועלת הגדולה שיש בזה באהת השם ויראתו.

טעם נוסף יש ללימוד החכמות החיצוניות, כיון שהם נחוצים לקיום העולם. וכמו שביאר הרמב"ם בפירוש המשניות בפסחים בפרק ד' על הענין שחזקיה גזו את ספר הרפואות, ופירש רש"י שם שהוא כדי שיבטחו בהשם, ולכן גזו את ספר הרפואות שלא יסמכו על זה, ולא יבטחו מספיק בהשם, והרמב"ם האריך לחלוק על זה, וכתב שבודאי נחוצה ידיעת התרופות, ועל האדם לבטוח בהשם אעפ"י שמתרפא על ידי תרופות, ואין בזה סתירה כלל, שידיעת התרופות נצרך לקיום העולם להתנהג כדרך הטבע, ועם כל זה צריך את הבטחון בה' שיעילו התרופות.

והנה לכאוי יש עוד טעם בלימוד החכמות החיצוניות, משום קידוש השם, שכשרואים הגויים שיש חכמה בישראל הרי זה מרבה כבוד שמים כדאיתא בגמ' בשבת (ע"ה ע"א) על חישוב תקופות ומזלות, כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, שבזמן שרואים את חכמת ישראל משבחים את הקדוש ברוך הוא.

ואמנם בגמ' במנחות (צ"ט ע"ב) אמרו, שמותר ללמוד חכמה יונית רק בשעה שאינה לא יום ולא לילה וזה אף למי שלמד את כל התורה כולה, שנא' (יהושע א' ח') והגית בו יומם ולילה. וא"כ ביום ובלילה חייב ללמוד תורה ואינו רשאי ללמוד חכמה יונית. אמנם נראה שהיינו דוקא חכמה יונית שהיא חכמה של יופי סתם, שאין בה תועלת. וכן משמע

לימוד מלימודי חול, ולסיבה זו נסגרה הישיבה, ומזה נחלה בחוליו אשר לא עמד ממנה.

וטעם הדבר נראה, שהיה ברור שזה יסיר את הלב מלימוד התורה, ולא יוכלו למסור את הנפש לתורה כל כך אם ילמדו בישיבות גם לימודי חול, וגם שזה יחשיב את הלימוד של החכמות החיצוניות ולכן ראוי דבר זה למסור עליו את הנפש. ואף הטעם שיש ללמוד חכמות חיצוניות לצורך קיום העולם. מ"מ נראה שאין חובה על היחיד לדאוג לכך.

והענין של קידוש השם לא שייך כאן כלל, שעיקר קידוש השם הוא המסירות נפש לקיום מצוות, וקידוש השם וחילול השם לא תלוי כלל בהתפעלות הגויים, אלא במסירות נפש לקיום המצוות (שירת דוד להגר"ד הקשר זצ"ל).

ע"ה ע"ב

אבל לביתא לא משוי איניש מיכליה עץ. ומהו המולח דג מלוח (הערינג) נראה שכן חייב דכך הוא דרכו. ונראה דאפי' לרבא שסובר אין עיבוד באוכלין. זהו דוקא באוכל שיותר טוב כשאינו כל כך מלוח וכדמסיק בגמ' דלא משוי איניש מיכליה עץ, אבל דג מלוח שכך הוא דרך אכילתו לעולם שפיר יש איסור עיבוד בזה.

מפירוש רש"י במנחות (ס"ד ע"ב) שכתב, חכמה יונית מליצות ומשלים, אבל חכמות חיצוניות שיש בהם תועלת לקיום העולם כרפואה וכדו' או חכמות שיש בהם תועלות אחרות כמו אלו שנתבאר, באמת יהיה מותר ללמודם.

אמנם הדבר ברור, שאע"פ שכל אלו הסיבות הם סיבות אמיתיות, מכל מקום אינם סיבות אלא למי שלמד כבר את כל התורה, ונחוץ לו עכשיו חלקים אלו, שצריך בשבילם את סיוע החכמות החיצוניות, שייסיעו לו בקיום המצוות ובהבנת חלקי התורה שנצרך בשבילם שאר החכמות.

וכפי שכתב הרמב"ם להדיא בהלי' יסודי התורה (פ"ד הי"ג) שאין ראוי לטייל בפרדס [דהיינו לימוד מעשה בראשית ושאר דברים שנתבארו שם] אלא מי שמילא כריסו לחם ובשר, וזהו לידע ביאור האסור והמותר וכיו"ב... ומותר ללמוד באקראי שאר חכמות, ובלבד שלא יהיו ספרי מינים וזהו הנקרא בין החכמים טיול בפרדס ואין לאדם לטייל בפרדס רק לאחר שמילא כריסו בשר ויין והוא לידע איסור והיתר ודיני המצוות.

והנה כל הדורות מסרו החכמים נפשם על זה שלא יכניסו לימודי חול בישיבות הקד', וידוע על הנצי"ב מוואלזין, שמסר נפשו על ענין הישיבה דוואלזין, שלא להכניס לתוכה שום

עניינא דיומא – ספירת העומר פרק מו' מתוך גיליון "לב המועדים" (- ניתן לקבל במייל lev17382@gmail.com)

פרקי אבות

(לבוש תצג ד, אבודרהם סדר ימי העומר עמוד רמה, כל בו סוס"י מ).

ונהגו שלא לקבוע מדרש בין מנחה למעריב "אבל אומרים פרקי אבות בקיץ" (שו"ע רצב ב).

מנהג בני אשכנז: לקרוא בין פסח לראש השנה, פרקי אבות בשבת אחרי מנחה (מחזור ויטרי סימן קמא בשם ר' שלום שר גאון), ומנהג הספרדים: לאומרים רק בשבתות שבין פסח לשבועות (ארץ חיים ס' רצב). **ויש שנהגו לאומרים** עד שבת שלפני י"ז, שבו היה זמן ירידת משה רבינו מן ההר עם לוחות הראשונות (חתם סופר שו"ע הלכות פסח ס' תל).

סדר הלימוד: אומרים כל שבת פרק אחד עד שמסיימים כל ששת הפרקים בשבת שקודם חג השבועות, ומתחילים מחזור נוסף בן שש שבתות, ובפרשת פנחס מתחילים פעם שלישית, שבת שבה קוראים פרשת שופטים היא הראשונה במחזור זה, וכיון שאין בין פרשת שופטים לר"ה אלא רק ג' או ד' פרשיות בלבד כופלים בשבתות אלו ואומרים בהם שני פרקים ומסיימים בשבת שקודם ר"ה.

סימן לסדר אמירתם ממחזור השני: נפ"ש, נשא, פנחס, שופטים שבאלה הפרשיות מתחילים שוב את מסכת אבות (מנהגי מהרי"ל).

הטעם שאומרים ד' פעמים: שכן משה רבינו לימד את התורה לישראל ד' פעמים (ילקוט מעם לועז אבות משנה א).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס
בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום
בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

מירב בת חביבה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני פרקי

תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*